

dardovega filma *Nori Pierrot* in pesnikovega dialoga o ljubezni.

Poezijo Marta Ogena, objavljeno v tej zbirki, je mogoče uvrstiti v tisti del sodobne slovenske lirike — razdelitev je shematična —, ki sloni na že mnogokrat upesnenih idejnih osnovah ali pa jih le delno sprejema, čeprav ne tako, da bi bili nekateri oblikovni načini, ki jih sprejema, organsko združljivi s temi osnovami. Sprejeti oblikovni načini so največkrat sorodni tistim, ki so značilni za drugi del slovenske lirike; le-ta si prizadeva, da bi se čimbolj približala idejnim novostim

in z njimi vred tudi novim načinom upesnjevanja, kar daje tem poskusom izzivalen ton. Čeprav je Mart Ogen najbližje prvemu delu slovenske lirike, so tudi pri njem opazna znamenja, ki pričajo o postopnem razkrojevanju pomenke funkcije pesniškega jezika. Prav zaradi takšnega nihanja se učinkovitost njegove poezije spreminja ob posameznih pesmih. Odločnejši premik na eno ali drugo stran bo najbrž nujen, čeprav sama mehanična podreditev temu ali onemu literarnemu programu ne zagotavlja umetniške kvalitete.

Marjan Dolgan

Žarko Petan

Slečene misli

Streljajte kozle s slepimi naboji!

Tudi kritika je lahko kičasta.

Od zgoraj smo videti vsi enaki.

Trije Slovenci — kvartet!

Nevarno je, če se lotijo pisanja spominov ljudje s slabim spominom.

Napaka je v tem, da imamo še vedno stari republiški ključ, ključavnice pa smo že zdavnaj zamenjali.

Varčujte s slino, kmalu jo boste potrebovali za pljunke!

Kdo pravi, da pri nas ni likvidnosti? Denar že lep čas teče v iste žepe.

Šest oseb išče avtorja — šest republik išče finanserja.

Z devicami ne bomo zaslužili deviz.

Mistiko smo pognali čez prag, zdaj pa ji postavljamo templje.

Prvi bodo zadnji na vrsti, ko bo treba polagati račune.